

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XXXVIII. Domine ne in furore ttuo arguas me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Donec ab humanis eradicentur iniqui
 Rebus, & eueniat læta uidere tibi.
 Ipse uirum uidi florentem rebus iniquum,
 Floret ut in pingui uiuida Laurus humo.
 Præterij, nec erat uir hic amplius, occidit, ipsum
 Quæsiui, nec erat uel breuis umbra super.
 Dilige quæ bona sunt, rectum cole, iusta require,
 Hæc faciens, alma pace beatus eris.
 Sed bona desipiens qui negliget ista peribit,
 Vna breuis ueniens auferet hora malos.
 Iustis à Domino spes pendet & aura salutis,
 Ille suis duro tempore robur erit.
 Hos Deus eripiet quando opprimet impius, & cum
 Inijcient sæuas impia fata manus.
 His mala, defensore Deo, non ulla nocebunt,
 Semper enim Dominum spem posuere suam.

Ab exemplis
 Achitophel,
 Absolon, &
 similibus.

PSALMVS XXXVIII.

Domine ne in furore tuo arguas me.

ARGUMENTVM.

Est precatio contra peccata et malam con-
 scientiam, proponit autem insignem doctri-
 nam & exemplum, quod in ipso sensu iræ &
 iudicij Dei sit retinenda spes misericordiæ,
 & ad orationem confugiendum. Titulus est
 ad reminiscendum, quoniam & peccati sui
 & misericordiæ Dei reminiscitur.

Ardet & incensus magno calet igne medullas,
 Dum caro, dum quærit spiritus æger opem.

F 2 Conscia

Conscia mens uitij uere dolet, ut bene speres,
Te moneat pietas officiosa Dei.

Psalms David ad reminiscendum.

Propositio pre-
cationis.

Quamuis immodica uitiorum mole grauatum,
Hoc uenia dignum uix queat esse caput:
Ne tamen ô magni Deus autor & arbiter orbis,
Ne precor irata corripe tela manu.
Ne tuus omne nefas iustus furor opprimat ausum
Crimina ne pœna uindice nostra preme.

Narratio in
qua commemo-
rat afflictiones
suas, ac graphi-
cè depingit ten-
tationes pecca-
ti seu conscien-
tiæ.

Nam quæ tu irata misisti spicula dextra,
Osibus hæserunt intus adacta meis.
Illa etiam qua me tua magna potentia punit,
Per mala iam dudum cognita plaga mihi est.
Nulla meo pars est in corpore sana, quod iræ
Non possum trepidans fulmina ferre tuæ.
Membris nulla quies, nulla est pax osibus ægris,
Tam me flagitijs uita onerata grauat.

INTVS PA-
VORES.

Sarcina nam caput hoc suppressit iniqua malorum,
Iamq; sua totum mole laborat onus.
Plaga cicatricum computruit alta mearum,
Quæ sunt stulticia uulnera facta mea.
Tristibus immodice curis affligor in horas,
Nec mihi læta dies, nec mihi grata uenit.
Intima consumtis arescunt ossa medullis,
In tota est sanum carne uidere nihil.
Heu quàm sum nimio contritus membra dolore,
Dum requies animo non uenit ulla meo.
Ipse uides mea uota pater, mea pectora nosti,
Nec gemitus ratio te latet ulla mei.

Lugua

Lugubre contremuit cor in imo pectore, uirtus
 Omnis abit, uires interiere meæ.
 Languida sublato caligant lumina uisu,
 Et pro luce, graui nocte sepulta iacent.
 Longe aberant à me quando affligabar amici,
 Et plagæ stabant è regione meæ.
 Interea misero laqueos & recia tendunt,
 Insidias capiti qui posuere meo.
 Et qui me oppressum cupiunt mendacia texunt,
 Quorum animi nullo tempore fraude uacant.
 Ipse uiro surdo similis, cui nulla per aurem
 Vox eat, & presso gutturo mutus eram.
 Tanquam surdus ero qui nesciat auribus uti,
 Et qui non habeat quo queat ore loqui.
 In te spero equidem, mea spes tibi semper adhæsit,
 Quæ sine te non est ulla relicta mihi.
 Pro me summe pater tu respondebis, & hosti
 Eripies uires consiliumq; meo.
 Nam metuo ne forte meis latentur iniqui
 Cladibus, & de me gaudia plena ferant.
 Quod si forte loco mihi pestitubauerit, hinc, quæ
 Magnifice de me uerba loquantur, erunt.
 Nam dura ut paterer sum factus & omnia ferrem,
 Et meus est omni parte dolere dolor.
 Confiteor siquidem uitæ delicta nocentis,
 Factaq; sollicitum me scelerata premunt.
 Sed uiuunt magnisq; mei sunt uiribus hostes,
 Quiq; odio immeritum me petiere, ualent.
 Qui benefacta malis pensant mea, sponte resistunt,
 Quod nisi quæ fuerint optima, nulla sequar.

FORIS PV
 GNAE.

Repetit propo
 sitionem.

Vide conditio
 nem prox, sic
 Paulus: Quos
 prædestinauit,
 eos etiam præ
 destinauit con
 formes fieri i
 magini filij dei.

Ne me quaeso igitur pater optime desere, neue
 Longius hinc absis quam mea caussa feret.
 Auxilium propera, ser opem cito, redde salutem
 Mi Deus, o miserum spes rata, certa salus.

PSALMVS XXXIX.

Dixi custodiam uias meas, ut.

ARGVMENTVM.

Proponit duplex scandalum, suam calamitatem & impiorum felicitatem, ac se confirmat contra utrunq;. Deinde orat ut primum Deus a tali securitate, qualis in impijs est, eum seruet. Deinde, ut liberet a peccatis, & peccatorum poenis. Nomen Iedithum in titulo, est nomen cantoris, id est, Paral. XXV. putant igitur ab eo decantatum esse hunc Psalmum.

Dum uidet iniustos rebus florere secundis,
 Iustos indigna conditione premi:
 Vincla suæ petit apponi retinacia linguæ,
 Ne blasphema queat qualiacunq; loqui.

Vincenti Psalmus Dauid ipsi Ieditum.

Narratio, impij sunt fortunati & securi, sed non offendat.

Contra, ego sum afflictus.

Iamdudum statui tota ut ratione cauerem,
 Ne mea lingua nefas ederet ausa loqui.
 Garrula mordaci constringam guttura freno,
 Impius obseruans dum mea uerba notat.
 Conticui, & ne uera quidem nec recta loquebar:
 Verum ea caussa mihi plena doloris erat.

Inca.